

Remember Summer Days

Lohjanseudun kuvataidekoulun lopputyö 25-26

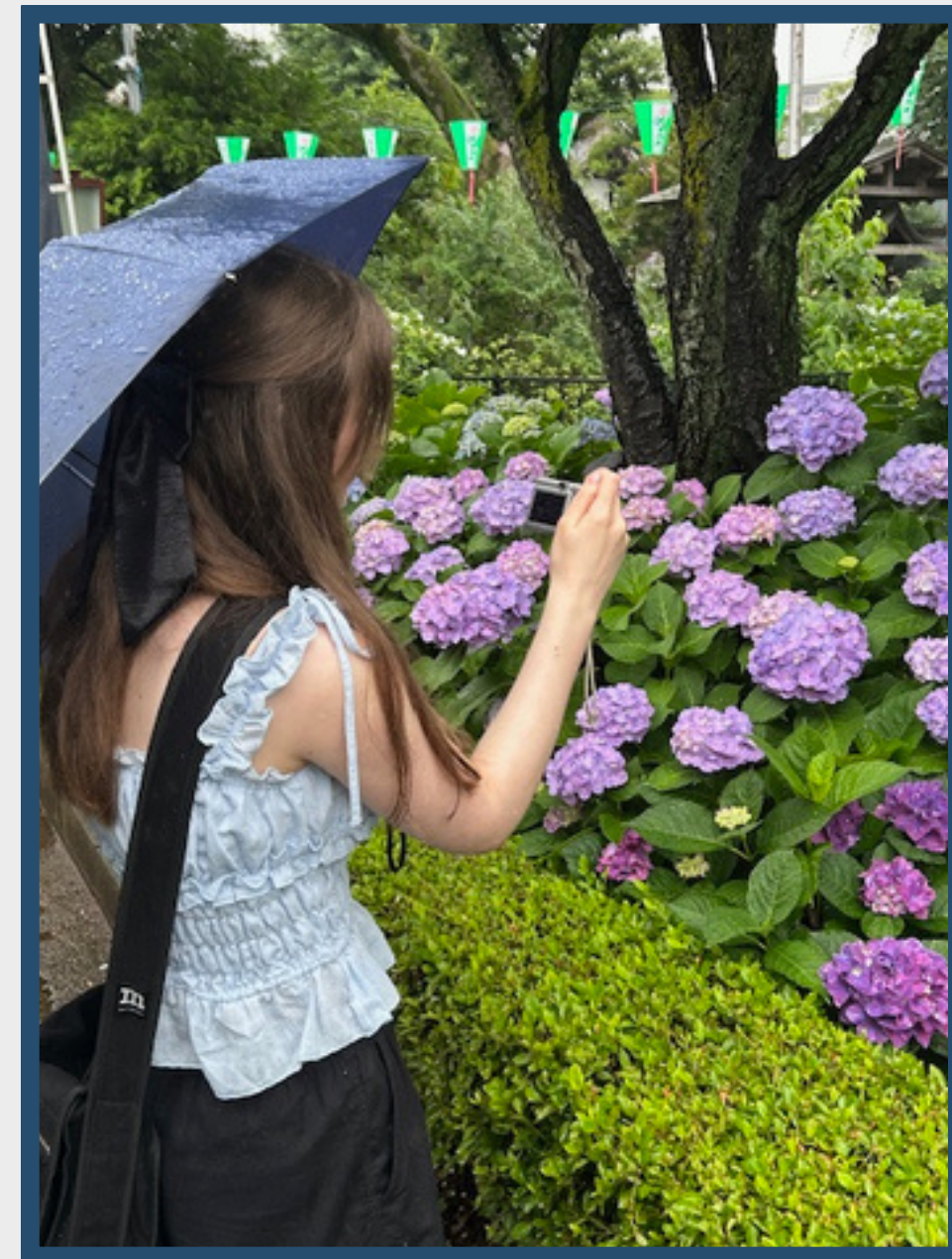
Erika Piirainen

Remember Summer Days

Ohjaaja: Nasu Raittinen

Olen 17-vuotias ja käyn toista vuotta Otaniemen lukiossa. Kuviksessa olen käynyt jo lähemmäs kymmenen vuotta, ja piirtäminen ja maalaaminen on aina ollut tärkeä osa elämääni. Lopputyöni on noin A1 kokoiselle akryylipaperille tehty akryylimaalaus, joka perustuu muistoihini unohtumattomasta kesästä Japanissa. Maalauksen maisema rakentuu matkalla kokemistani ja näkemistäni asioista.

Aiheen valinta

Kun viime kesänä tuli aika miettiä mistä aiheesta tekisin lopputyöni, pelkäsin, etten keksisi mitään järkevää. Idea työni aiheesta tuli kuitenkin melko nopeasti. Vietin kesällä kuukauden kielikurssilla kesävaihdossa Japanissa, ja se oli tähän mennessä elämäni ikimuistoisin kokemus. Japanissa ollessani pääsin tutustumaan maan kulttuuriin ja moniin upeisiin paikkoihin, ja reissun lopussa kameran rullassani olikin reilusti yli tuhat kuvaa. Sain idean yhdistää muistojani ja ottamia kuviani matkasta yhteen teokseen, jossa näkemäni ja kokemani asiat muodostaisivat yhden maiseman. Tarkoitukseni ei siis ollut piirtää työtä suoraan mallista jonkun yksittäisen hyvän kuvan perusteella vaan yhdistellä eri elementtejä eri kuvista ja lempi muistojani eri paikoista kuvitteelliseen “muistojen maisemaan”, joka toivoitavasti havainnollistaisi katsojalle kokemustani elämäni parhaasta kesästä. Työn nimi “Remember Summer Days” taas tulee suoraan japanilaisen laulajan Anrin samannimisestä kappaleesta. Kuuntelin tätä biisiä paljon sekä matkani aikana että vielä pitkään sen jälkeen, ja mielestäni sen nimi kuvasi täydellisesti lopputyötäni.

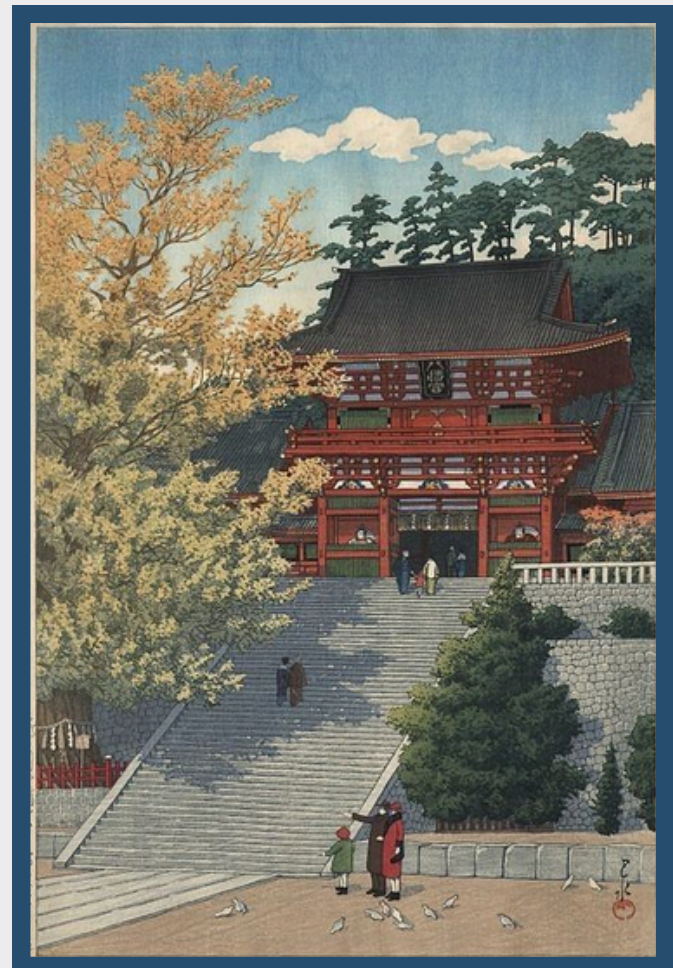
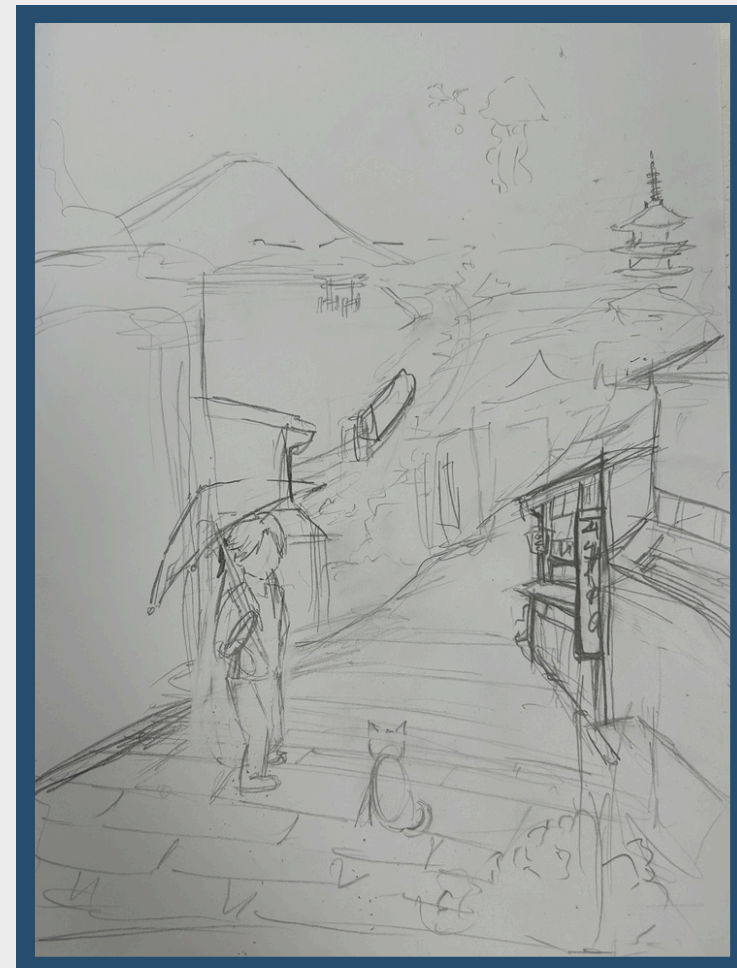

Suunnittelu

Merkittävänä inspiraation lähteenä lopputyölleni oli myös japanilainen taide ja erityisesti maisemamaalaukset, kuten mm. Hokusain "36 views of Mt. Fuji". Halusin ehdottomasti jäljitellä hieman tätä tyyliä esimerkiksi lisäämällä tummia ääriviivoja rakennuksiin ja yksityiskohtiin. Työni maisemaksi valikoitui tyypillinen perinteisten japanilaisten talojen reunustama katu, josta avautuu näkymä pagoda-rakennukseen ja Fuji-vuoreen, koska pystyisin lisäämään paljon pieniä yksityiskohtia kadun varrelle. Halusin myös sijoittaa itseni kävelemään kadulle. Kadut, joilla Japanissa kävelin olivat lähes aina täynnä ihmisiä, mutta tällä kadulla ei olisi muita. Ajattelin sen kuvastavan, miten kokemus ja muistot Japanin matkastani ovat vain itselläni. Hostperheeni kaksi kissaa pääsivät kuitenkin itseni lisäksi teokseen.

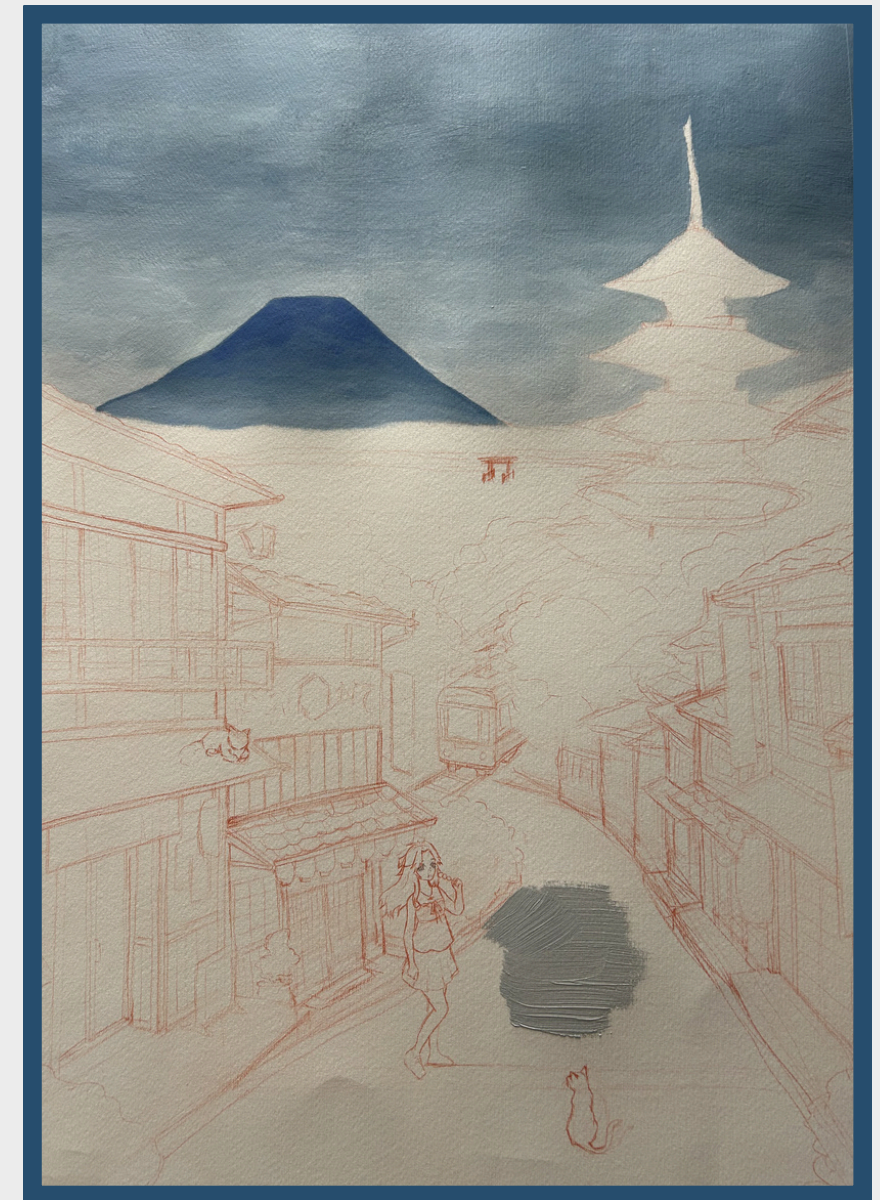
Aloitius

Suunnittelun ja vihkoon tehtyjen hahmotelmien jälkeen lähdin piirtämään varsinaista kuvaa noin A1 kokoiselle akryylipaperille punaisella puuvärikynällä. Koska aion maalata akryyliväreillä, lyijykynän käyttö ei ollut vaihtoehto, ja sain värikynällä parhaiten aikaan mahdollisimman yksityiskohtaisen luonnoksen. En ollut täysin tyytyväinen luonnokseen, koska mittasuhteissa oli selvästi jotain pielessä, mutta aloitin silti työn maalaamisen. Vääristyneet mittasuhteet häiritsivät kuitenkin niin paljon, että päätin ottaa uuden paperin ja hahmotella koko kuvan uudestaan. Olen iloinen tästä päätöksestä, sillä toisesta versiosta tuli huomattavasti parempi, ja pienestä takapakista huolimatta pääsin nopeasti taas maalaamaan.

1. versio

2. versio

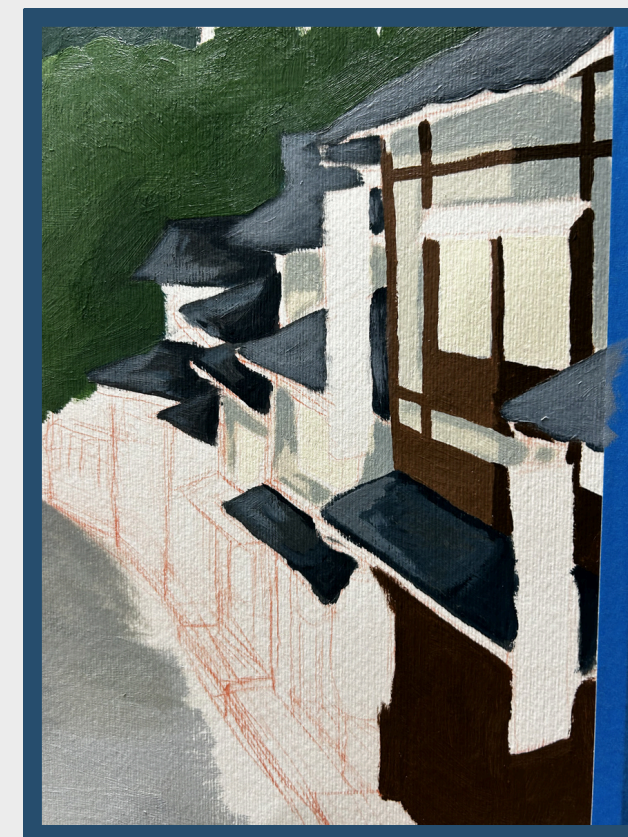

Alun haasteita

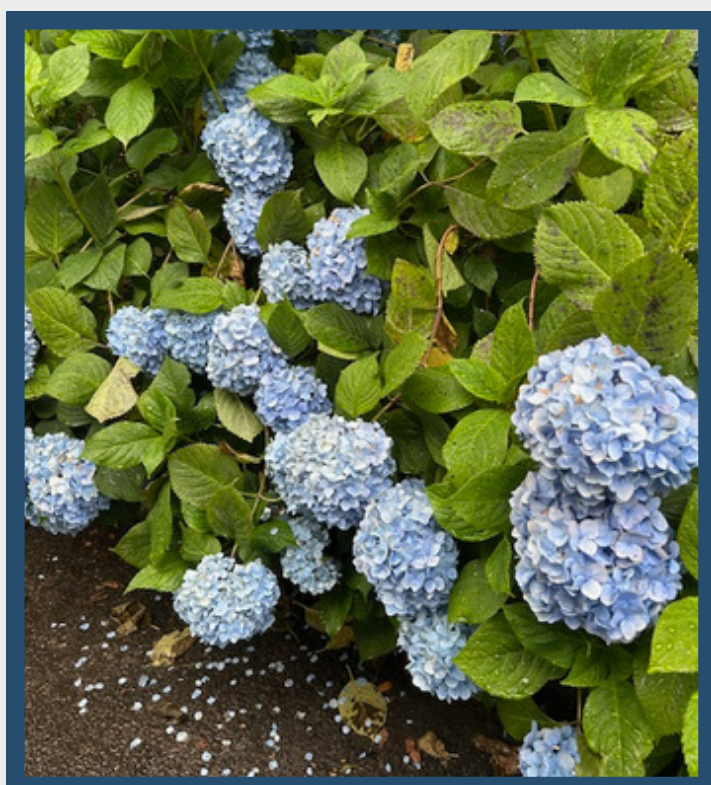

Maalausurakka lähti jälleen käyntiin taustan järven, Fuji-vuoren ja puiden sekä kadun maalaamisella. Puut rakennusten takana osoittautuivat koko työprosessin haastavimmaksi osuudeksi, ja maalasin ne uudelleen ainakin neljä kertaa. Olin muodostanut puustosta ikään kuin yhden ison massan, joten oli vaikeaa saada se näyttämään kerrokselliselta ja luontevalta ilman, että maalasin erikseen jokaisen lehden.

Ensimmäinen yritys oli muuten onnistunut, mutta värit olivat aivan liian tummat huomioiden, että tarkoitukseni oli kuvata aurinkoista päivää. En kuitenkaan voinut jäädä murehtimaan yhtä kohtaa liian pitkäksi aikaa, vaan siirryin työstämään rakennusten seiniä ja kattoja.

Päätin kuitenkin pian maalata kokonaan puiden yli, jotta voisin myöhemmin aloittaa puhtaalta pöydältä ja yrittää uudelleen niiden muodostamista. Halusin keskittyä johonkin kivempaan, joten maalasin puiden välissä kulkevan raitiovaunun, siniset hortensiat ja aloitin varjojen luomista talojen tiilikattoihin. Tässä vaiheessa olin vielä vähän epävarma siitä, miltä haluaisin kattojen näyttävän, ja koin varjojen olevan hieman väärissä paikoissa.

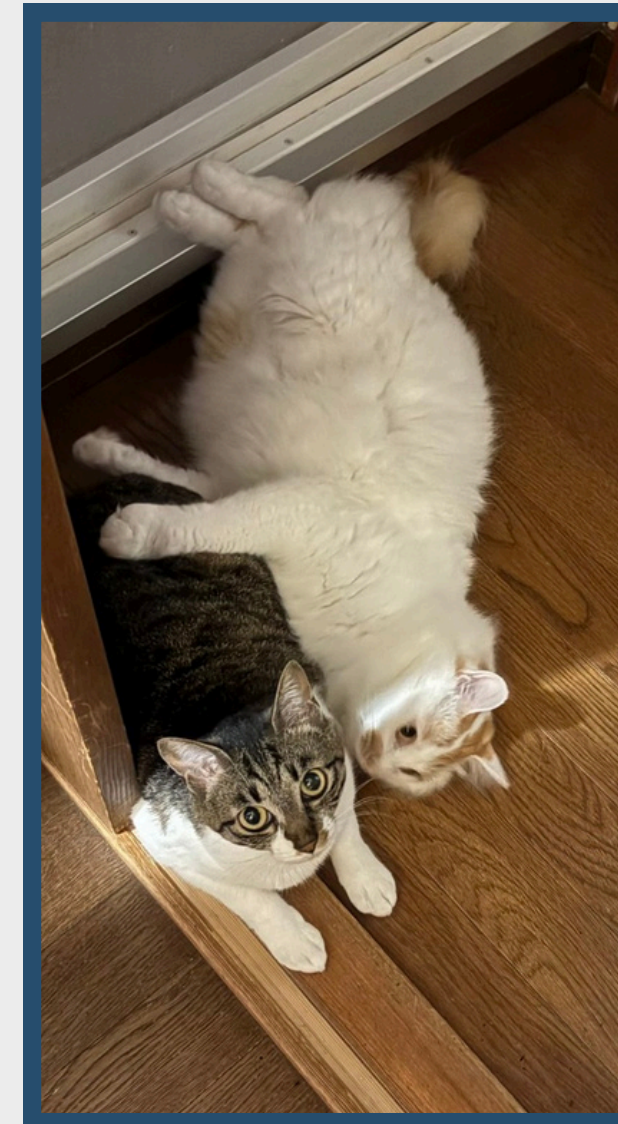
Pagoda

Ehkä suosikkityövaiheeni oli japanilaisen pagoda-tempppelin maalaaminen. Ennen joululomaa työni ei ollut edennyt haluamaani suuntaan, ja monet asiat, kuten puut ja talojen katot, olivat jääneet mietityttämään. Työni pagoda pohjautuu Kiotossa näkemääni Yasaka Pagodaan, ja se oli ensimmäinen asia, johon keskityin joululoman jälkeen. Olin omaksi yllätyksekseni erittäin tyytyväinen työskentelyyni ja siitä tuli juuri sellainen kuin olin kuvitellut. Tämä onnistuminen antoi itselleni lisää motivaatiota työskennellä maalaukseni parissa vielä koko loppukevään.

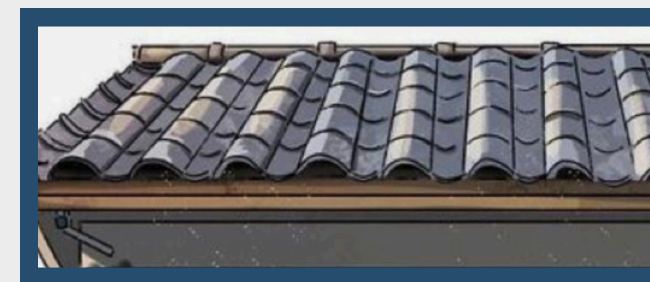

Yksityiskohtia

Pagodan onnistumisesta saamani itsevarmuuden myötä päätin kokeilla taas onneani puiden kanssa. Tällä kertaa väritys oli oikea ja onnistuin varjostuksessa, mutta nyt lopputulos näytti enemmän kiinteältä muovipalalta kuin puilta. Siirsin siis jälleen ajatukseni muualle ja kiinnitin huomioni vielä maalaamattomiin kohtiin työssäni. Nyt värin sai sekä minä itse että myös hostperheeni kaksi kissaa. Olin tyytyväinen työskentelyyni, mutta kasvoja en vielä uskaltanut lähteä itselleni tuhertamaan.

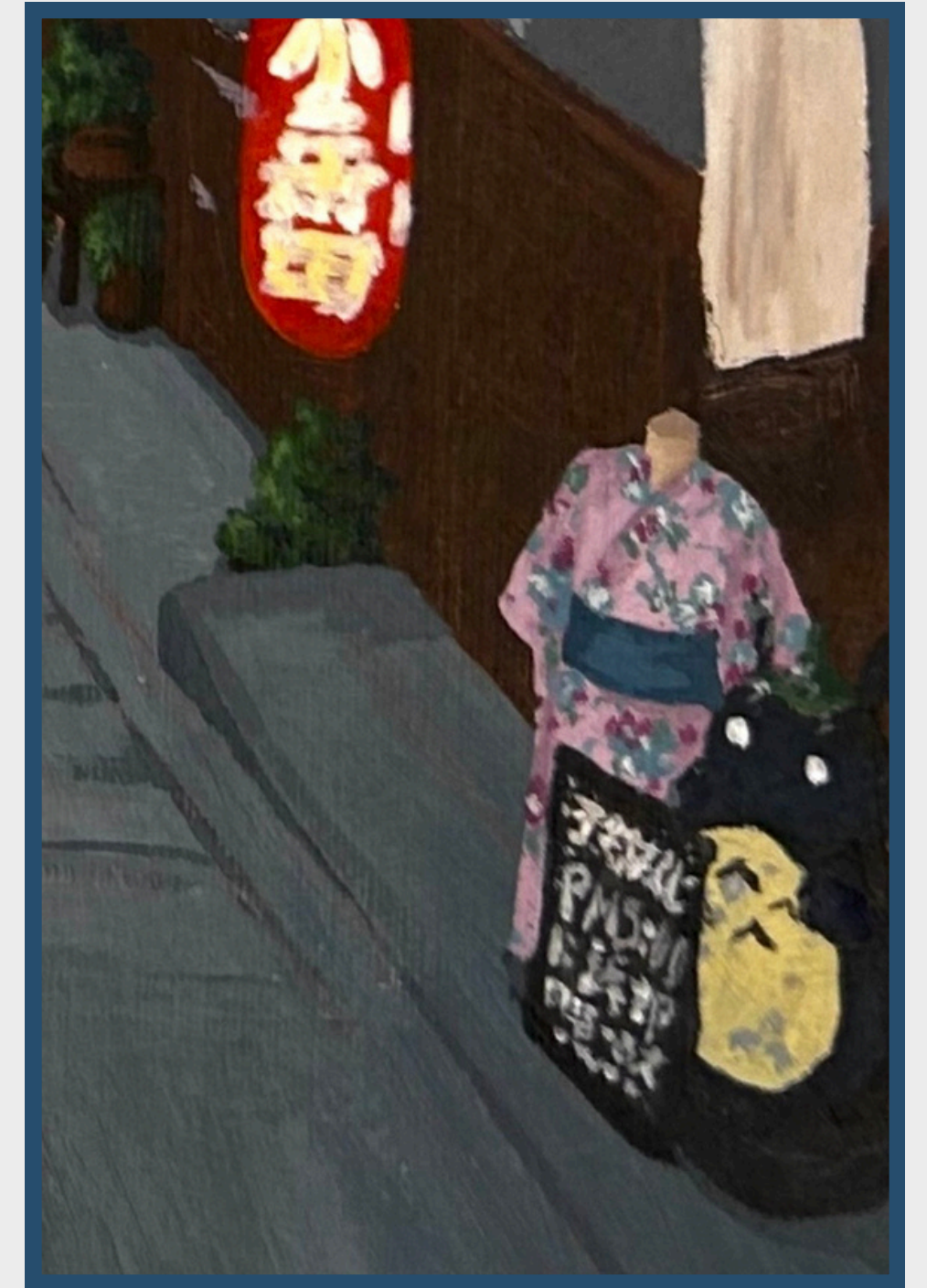
Yksityiskohtien työstäminen jatkui, ja punainen vedessä seisova torii-portti teki viimein paluun työhöni. Päätin myös kokeilla kattotiilien uudelleen maalaamista, koska en ollut täysin tyytyväinen edelliseen versioon, ja satuin löytämään Pinterestiä selatessani täydellisen mallikuvan haluamastani tiilien muodosta.

Lisäksi halusin tehdä kadun vasemman puolen ensimmäisestä talosta perinteisiä japanilaisia herkkuja myyvän putiikin, jossa kävin ystäväieni kanssa. Maalasin ikkunaan muutaman mainoksen ja ikkunan läpi näkyvät Hanami dango -makeiset, joiden maistamista olin odottanut innolla.

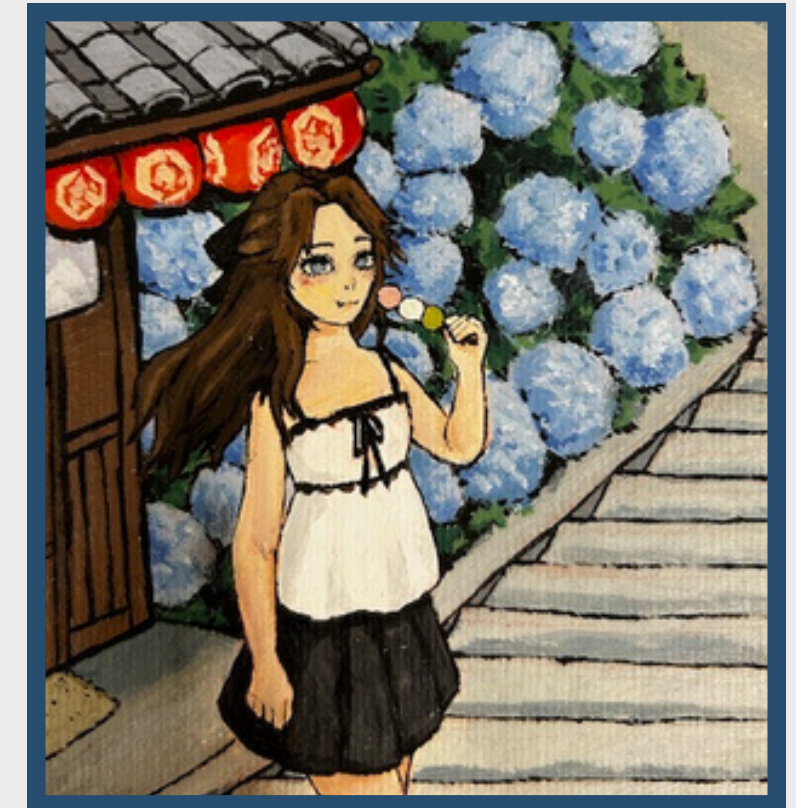

Huomasin seuraavaksi, että kadun oikean puolen talojen edusta näytti vielä melko tyhjältä. Lähdin selaamaan kameran rullaani löytääkseni jotain lisättävää tähän, ja muistin yhtäkkiä Kiotossa erään kimonovuokraamon edessä näkemäni Totoro-patsaan ja kimoonon puetun mallinuken. Päätin sisällyttää tämän työhöni, mutta sain hauskan idean maalata kuvassa näkyvän kimonon sijaan hostperheeltäni lahjaksi saamaani yukatan, jota pääsin myös kokeilemaan matkan aikana. Olin iloinen, että pääsin lisäämään tämänkin muiston osaksi lopputyötäni.

Viimeistely

Viimeinen työvaihe lopputyössäni oli mustien ääriviivojen tekeminen ja tekstien kirjoittaminen kyltteihin. Valitsin tähän välineeksi mustan öljyvärin, koska koin saavani sillä siistimpää ja tarvittaessa hyvin ohutta viivaa aikaiseksi. Vaihe osoittautui hyvin työlääksi, joten otin maalauksen kotiin työstettäväksi pääsiäisloman ajaksi. Urakka oli kuitenkin palkitseva, sillä ääriviivojen myötä saatoin viimeinkin nähdä koko alkuperäisen visioni lopputyöstäni ja japanilaisen taiteen tyylin heräävän henkiin. Lisäksi kokeilin vielä kerran puiden maalaamista, ja olin vihdoin tyytyväinen lopputulokseen. Ihan lopuksi tein itselleni kasvot. Olin vältellyt tätä niin kauan kuin mahdollista, mutta se onnistuikin todella hyvin.

Valmis työ ja itsearviointi

Olen erittäin tyytyväinen ja ylpeä lopputyöstäni, vaikka joissain työvaiheissa en olisi ikinä voinut uskoa lopputuloksen olevan onnistunut. Lopputyöni eteneminen oli varsinainen "trust the process", ja oikeastaan aloin pitämään työstäni vasta tehtyäni mustat ääriviivat yksityiskohtiin. Mielestäni ääriviivat todella tekivät työstä viimeistellyn ja uniikin näköisen, ja sopivat teemaan täydellisesti. Onnistuin tiivistämään monia arvokkaita muistoja yhteen kuvaan, ja kaikki pienet yksityiskohdat lisäävät työn merkitystä itselleni. Työstäni välittyy juuri sellainen tunnelma, mitä olin toivonutkin.

Tietenkin on joitain asioita, jotka olisivat kaivanneet pientä hienosäätöä. Olen esimerkiksi vieläkin sitä mieltä, että mittasuhteet ja perspektiivi ovat hieman pielessä. Jos aloittaisin koko työn alusta, pyrkisin varmaankin korjaamaan tämän, mutta muuten en muuttaisi mitään.

Kohti seuraavia haasteita

Vaikka tämä olikin lopputyöni, en usko, että lopetan maalaamista ja piirtämistä vielä pitkään aikaan. Tänä syksynä käynnistyy abivuoteni lukiossa, ja jatkan vielä piirustuksen ja maalauksen ateljeessa ainakin tämän ajan. Aion hakea yhtenä jatko-opintovaihtoehtona arkkitehtuurin korkeakouluopintoihin Aalto-yliopistoon, joten seuraava koettelemus tulee luultavasti olemaan ensi kevään ennakkotehtävät sekä mahdollinen varsinainen valintakoe toukokuun puolella. Uskon, että vuosistani kuvataidekoulussa tulee olemaan hyötyä hakuprosessia ajatellen, ja pyrin valmistautumaan siihen ensi lukukaudella kuviksessa. Jos satun pääsemään opiskelemaan arkkitehtuuria, taiteesta tulee keskeinen osa opintojani ja tulevaisuuttani. Kävi miten tahansa, olen oppinut paljon sekä tehdessäni lopputyötä että koko aikani kuviksessa.

